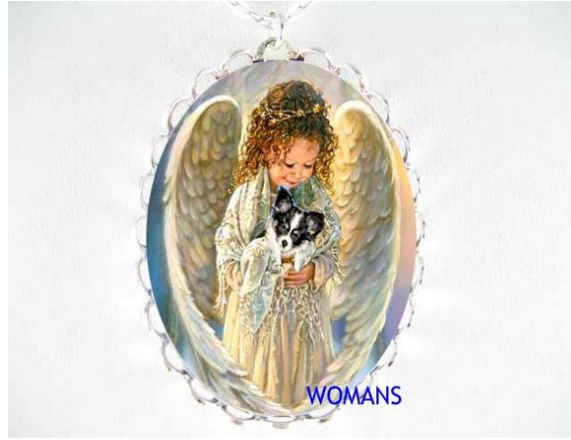

NEDEN PAPILLON?

Ömrüm boyu hep büyük ırk köpeklerim olmuştu: Boxer, Alman Kurdu, Setter, American Bulldog, Sokak köpekleri....

Bir gün rahmetli Bıdık'la (American Bulldog) Langenthal sokaklarında gezerken 2 çok tatlı minyatür köpeğe rastladım. Neşli, hoş, pırıl pırıl parlayan tüyler, minnacık, üstelik bizim koca Bıdığa hiç çekinmeden kuyruk salladılar. Hayatımda ilk defa Papillon gördüm.

Aşık oldum bu minik neşe küplerine. Heman araştırmaya başladım. Ve sonuçta Ninja ve Foxi ile eve döndüm. Çok da şanslı idim, çünkü Ninja Papillon'un kitabını yazmış, en tanınmış İsviçreli Breeder "von Rotmonten", sevgili Erika Bolt'un yavrusu idi.

Papillonların güzelliklerini uzun zamandır yaşıyorum. Hem başkalarından hem de kendi tecrübelerime dayanarak onları eşsiz kılan özelliklerini burda paylaşmak istiyorum:

Sheltie & Papillon

Karakter:

Çok kolay eğitilir, aile içinde hem çocuklar hem de diğer evcillerle kolay uyum sağlar. Dünya’da en zeki köpek ırkları listesinde 8ci sırada, yani kavrama kabiliyeti olarak mükemmel bir karaktere sahiptir. Küçük apartman dairesinde mutlu olabiliyor, ama sahibi uzun yürüyüşlerde hoşlanıyorsa kesinlikle onun gerisinde kalmaz. Çok sevecendir ve asla agresif değildir. Apartmanda çok mutlu olabildiği gibi, köy hayatına da adapte oluyor, ne de olsa Spaniel geçmişi var, fare ve kuşlar ı bile kovalamaya bayılır.

Sağlık:

Bilinen hiçbir genetik hastalığı yoktur (Dirseklerdeki Patella luksasyonu üreticiler tarafından seleksiyon yolu ile hemen hemen tamamen bertaraf edildi, Progresif Retinal Atofisi olarak hiçbir kaydına rastlamadım). Tüm köpekler gibi aşırı sıcaklığı sevmez, ufak bir köpek olduğu için de çok soğuk günlerde çabuk üşüyebilir)

Estetik:

Papillonlar abartılı köpekler değiller. Fizik olarak oranlar çok muntazam, boy boslarına göre kafaları orantılı, kuyrukları bayrak gibi ve bacakları da ne yüksek ne de bodur. Bir özellikleri de, yavru iken çirkin ördek yavrusu misali çok farklı bir tüy yapısına sahip olmalarıdır. Hele o kulaklardaki muhteşem püsküller ancak birinci yaş gününden sonra uzamaya başlar.

Tüy yapıları:

Tek tip tüyleri var. Bu yüzden, kışlık yünlü tüyleri olmadığı için bir tüy döküm mevsimi de fazla yaşamazlar. Tüylerin büyük bölümü beyaz, buna rağmen asla kirlenmezler, çünkü ipeksi tüyleri kendi kendine temizleme özelliğine sahipler. Çamurda dolaşmış bir Papillon, yatacak temiz bir yer bulduğunda oraya kıvrılır, uyur ve kalkınca kuruyan çamur olduğu gibi dökülmüş oluyor. Zaman zaman sadece kulaklar ve arka bacaklardaki uzun tüyleri taramakta faydası var, aksi takdirde düğümler oluşur. Kokmuyor, bunun için banyo ise sadece çok gerekli zamanlarda yapmalı.

Tarihçesi:

Papillonların asıl adı, KONTİNENTAL CÜCE SPANİELdir. 12.asıdan itibaren İspanyol Kraliyet ailesinde mevcuttu, 14. Ve 15 asırda ise Marie Antoinette veya Madame Pompadourun dışında, tüm avrupalı aristokrat bayanların tercih ettiği kucak köpeği idi. Bunun ispatı, Papillonların o devirde yapılan birçok yağlıboya tablolarında görülmesidir. Hatta meşhur Rubens'in de Papillonu olduğu söylenmektedir. Papillonlar soyluluğun ve zenginliğin sembolü olduğu için, Fransız İhtilali sırasında da nerdeyse soyu tüketilmişti. 19.yüzyılında ilk dikkulaklı Kontinental Cüce Spanieller görülmeye başlandı, kulakları bir KELEBEĞE benzediği için, adları da PAPİLLON (franzızca =kelebek) oldu. Düşük kulaklıların adı ise PHALENE oldu(fransızca= gece kelebeği, güve). Papillonların asırlardan beri esas amaçları, insanlarla dost olmaları idi, ve kucağında buldukları soylu hanfendiler elbette neşe ve üzüntülerini paylaşan, kesinlikle agresif olmayan bir köpek istiyorlardı..Son yıllarda moda köpeği olmadı, o yüzden birçok ırk gibi dejenere olmadı.İnsanın sanki içini okuyan, duygusal, DOST bir köpektir PAPİLLON.

